

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θεσσαλονίκη, 10-07-2026

Αριθμός Απόφασης: 1626

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/νση : Τακαντζά 8-10, Θεσ/νίκη

Ταχ. Κώδικας : 54639

Τηλέφωνο : 2313-332246

E-Mail : ded.thess@aade.gr

Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 72 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας ν. 5104/2024 (ΦΕΚ Α' 58/19-04-2024), εφεξής Κ.Φ.Δ.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009),

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759Β/01-09-2016) με θέμα «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής»
4. Την από 15-03-2026 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατά της υπ' αριθμ. ειδοποίησης/15-03-2026 πράξης διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ έτους 2026.
5. Την ως άνω πράξη της φορολογικής αρχής.
6. Τις απόψεις της Προϊσταμένης του
7. Το υπ' αριθμ. πρωτ. /20-05-2026 συμπληρωματικό υπόμνημα του προσφεύγοντος
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 15-03-2026 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. ειδοποίησης/15-03-2026 πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ έτους 2026 καταλογίστηκε εις βάρος του προσφεύγοντα ποσό κύριου φόρου ύψους 1.678,49€, μείον έκπτωση βάσει συνολικής αξίας ακίνητης περιουσίας 251,77€, ήτοι συνολικό ποσό φόρου ύψους 1.426,72€.

Ο προσφεύγων βάσει της δηλωμένης στο Ε9 περιουσιακής του κατάστασης, διαθέτει μεταξύ άλλων, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή μία οικία εμβαδού 224,66 τμ έτους κατασκευής 1932, η οποία βρίσκεται στο χωριό της Δημοτικής Ενότητας του δήμου Το ως άνω ακίνητο χαρακτηρίστηκε ως διατηρητέο με την με αριθμό απόφαση της Υπουργού Πολιτισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ

Ο προσφεύγων συμπεριλαμβάνει κάθε χρόνο στη δήλωση στοιχείων ακινήτων (Ε9) το ως άνω ακίνητο με ΑΤΑΚ Με βάση τη δήλωση στοιχείων ακινήτων (Ε9) του άρθρου 23 του ν. 3247/2005 που υποβλήθηκε από τον προσφεύγοντα, στην οποία έχει συμπληρωθεί ο κωδικός 3 (διατηρητέο κτίριο) στη στήλη 10 (ειδικών συνθηκών) για το εν λόγω ακίνητο, καθώς και ο

κωδικός 6 (ιστορικό διατηρητέο μνημείο), στη στήλη 32της ειδικής κατηγορίας εκδόθηκε η με αριθμό δήλωσης/2026 και αριθμό ειδοποίησης/15-03-2026 πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ έτους 2026 του και προσδιορίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 1.678,49€, μείον έκπτωση βάσει συνολικής αξίας ακίνητης περιουσίας ποσού 251,77€, ήτοι τελικό ποσό ΕΝΦΙΑ προς καταβολή 1.426,72€.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1. Το υπό κρίση ακίνητο δικαιούται πλήρους απαλλαγής από τον φόρο ΕΝΦΙΑ σύμφωνα με το αρ. 11, ενότητα Γ , στοιχείο 5 εδ. γ του ν. 5219/2025 καθότι: α) έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο ιστορικό μνημείο από το 1999 και έχει δηλωθεί ως τέτοιο στη δήλωση περιουσιακών στοιχείων ακινήτων, β) κατασκευάστηκε το 1932 και δεν του αποφέρει εισόδημα.
2. Επιπρόσθετα, σε αναζήτηση πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων ως προς το χρόνο ανεγέρσεως του ακινήτου, διαπίστωσε ότι το ακίνητο είναι σημαντικά παλαιότερο του έτους 1932, το οποίο είχε δηλωθεί στο Ε9. Συνεπώς, το ακίνητο δικαιούται πλήρους απαλλαγής από τον ΕΝΦΙΑ και λόγω της περίπτωσης β' της Ενότητας Γ του αρ. 11 του ν. 5219/2025, καθότι από την εισήγηση της 8ης Εφορίας Νεώτερων Μνημείων Βορείου Αιγαίου προς το Υπουργείο Πολιτισμού προκύπτει ρητώς ότι το διατηρητέο κτίσμα κτίστηκε στις αρχές του αιώνα, και άρα έχει παλαιότητα άνω των 100 ετών.
3. Παραβιάστηκε η αρχή της νομιμότητας, η αρχή της χρηστής διοίκησης, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Επειδή, σύμφωνα με το αρ. 23§1 του ν. 5104/2024: 1. Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση.

Επειδή, σύμφωνα με το αρ. 8 του ν. 5219/2025: 1. Επιβάλλεται ετησίως Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παρ. 2, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

2. Ο φόρος επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφάνειας επί του ακινήτου. Ο φόρος επιβάλλεται και στα εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα της αποκλειστικής χρήσης θέσης

στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπράγματων δικαιωμάτων. Εξαιρετικά, επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής, καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 9.

3. Ο φόρος ισούται: α) με τον κύριο φόρο επί του κάθε ακινήτου και την προσαύξηση επί αυτού σύμφωνα με την Ενότητα Ε' του άρθρου 11, εάν υποκείμενο του φόρου είναι φυσικό πρόσωπο, και β) με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στον φόρο, εάν υποκείμενο του φόρου είναι νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα.

4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο φόρος είναι αυτά που υπάρχουν την 1η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από τις μεταβολές που επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

5. Για τον προσδιορισμό του φόρου λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στην οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνονται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου.

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1237/2014: Στη στήλη ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ: Αναγράφεται ο αριθμός της κατηγορίας ειδικών συνθηκών, στην οποία κατατάσσεται το ακίνητο, ως εξής: ...ΚΩΔ. 3 Διατηρητέο κτίσμα, εφόσον έχει εκδοθεί η σχετική πράξη και έχει δημοσιευθεί σε Φ.Ε.Κ.[...] Στη στήλη ΕΤΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ: Αναγράφεται το έτος κατασκευής του κτιρίου, όπως προκύπτει από την έκδοση της οικοδομικής άδειας ή την τελευταία ουσιώδη αναθεώρησή της. Άδεια αλλαγής μόνο της χρήσης του κτιρίου ή άδειες (μη ουσιώδους) ανακαίνισης που δεν θίγουν τον φέροντα οργανισμό του κτιρίου (π.χ. άδεια ελαιοχρωματισμού, άδεια πέργκολας, άδεια επισκευής πατωμάτων κ.λπ.) δεν λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό της παλαιότητας. Αν δεν υπάρχει οικοδομική άδεια, αναγράφεται το έτος κατασκευής, το οποίο προκύπτει από δημόσιο έγγραφο (π.χ. προγενέστερος τίτλος κτήσης, έναρξη ηλεκτροδότησης κ.λπ.). Σε περιπτώσεις που υπάρχουν τμήματα κτίσματος με διαφορετική παλαιότητα, αναγράφεται το κτίσμα σε μια γραμμή και, ως έτος κατασκευής, το έτος της νεότερης οικοδομικής άδειας.

Αν το έτος κατασκευής δεν προκύπτει από δημόσιο έγγραφο ή από τη δήλωση στοιχείων ακινήτων, ως έτος κατασκευής λαμβάνεται το έτος, κατά το οποίο δηλώθηκε το κτίσμα με την υποβολή της δήλωσης στοιχείων ακινήτων σύμφωνα με το άρθρο 23 του ν.3427/2005.

Σε αυθαίρετες κατασκευές ή προσθήκες, οι οποίες νομιμοποιήθηκαν ή τακτοποιήθηκαν, ως έτος κατασκευής λαμβάνεται το έτος κατασκευής, όπως αυτό αναγράφεται στην έκθεση του μηχανικού, στα έγγραφα της τακτοποίησης. Αν ο μηχανικός αναγράφει εύρος ετών στην έκθεσή του (π.χ. 2008 έως 2011), ως έτος κατασκευής λαμβάνεται η πιο πρόσφατη χρονολογία. Σε περίπτωση που δεν αναγράφεται έτος κατασκευής στην έκθεση του μηχανικού, ως έτος κατασκευής λαμβάνεται αυτό της τακτοποίησης, το οποίο δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερο του 2011, δεδομένου ότι δεν επιτρέπεται τακτοποίηση κτισμάτων μεταγενέστερης κατασκευής.[...] Στη στήλη **ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ : ΚΩΔ.6 Κτίριο χαρακτηρισμένο ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο**, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3028/2002.

Επειδή σύμφωνα με το αρ. 10 του ν. 5219/2025: 1. Απαλλάσσονται από τον φόρο τα δικαιώματα στα ακίνητα που ανήκουν:

α) Στο Ελληνικό Δημόσιο, στο Ταμείο Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ.), στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.), στην Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου (ΕΤ.Α.Δ.) Α.Ε., στην Επιτροπή Ολυμπίων και Κληροδοτημάτων (Ε.Ο. και Κ.), στην Ελληνική Εταιρεία Δίκαιης Αναπτυξιακής Μετάβασης Μονοπρόσωπη Α.Ε. για τις εκτάσεις που αποτελούν μέρος των Γαιών Μεταλινιτικής Αξιοποίησης της παρ. 2 του άρθρου 27, περί απόσχισης κλάδου Μεταλινιτικής Αξιοποίησης των Πυρήνων Ζωνών Απολινιτοποίησης της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού και του άρθρου 29 του Ν. 4872/2021 (Α' 247), περί εκτάσεων κυριότητας και εκμετάλλευσης της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού εντός των Ζωνών Απολινιτοποίησης, της παρ. 4 του άρθρου 155 του Ν. 4759/2020 (Α' 245), περί Ζωνών Απολινιτοποίησης (Ζ.ΑΠ.) και Ειδικών Πολεοδομικών Σχεδίων (Ε.Π.Σ.), όπως αυτές τυχόν επαναπροσδιοριστούν βάσει της προγραμματικής σύμβασης της ανωτέρω διάταξης, στη Δημοτική Επιχείρηση Ενεργού Πολεοδομίας Κοζάνης (Δ.ΕΠ.Ε.ΠΟ.Κ.) Α.Ε. για τα δικαιώματα επί ακινήτων που εμπίπτουν στη ζώνη ενεργού πολεοδομίας μέχρι το πέρας του προγράμματος ανάπτυξης, διαμόρφωσης ή αναμόρφωσης αυτών και στις δημόσιες ανώνυμες εταιρείες που έχουν υπαχθεί σε καθεσώς ειδικής εκκαθάρισης του άρθρου 14Α του Ν. 3429/2005 (Α' 314) πριν από την 1η.1.2014, και στις οποίες το Ελληνικό Δημόσιο ασκεί άμεσα αποφασιστική επιρροή, ως κύριος μετοχών που εκπροσωπούν την απόλυτη πλειοψηφία του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου.

β) Σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), που εντάσσονται στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, καθώς και σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), και ιδιοχρησιμοποιούνται ή παραχωρούνται δωρεάν στο Ελληνικό Δημόσιο ή χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τις ανάγκες της δημόσιας υγείας. Οι ανώνυμες εταιρείες της Γενικής Κυβέρνησης, με την επιφύλαξη της περ. α΄, δεν απαλλάσσονται από τον φόρο.

γ) Σε ξένα κράτη, εφόσον το ακίνητο χρησιμοποιείται για την εγκατάσταση πρεσβείας ή προξενείου του ξένου κράτους ή για την εγκατάσταση πρεσβευτή, πρόξενου και λοιπών διπλωματικών αντιπροσώπων και πρακτόρων του ξένου κράτους, με τον όρο της αμοιβαιότητας, ή εφόσον το ακίνητο παραχωρείται δωρεάν από το ξένο κράτος, την πρεσβεία ή το προξενείο ξένου κράτους σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία χορηγούν τίτλους ή πιστοποιητικά ξένης γλώσσας που αναγνωρίζονται στην Ελλάδα, όπως αυτοί ή αυτά καθορίζονται με βάση την παρ. 4 του άρθρου 10 του π.δ. 85/2022 (Α΄ 232), για την εκπλήρωση του μορφωτικού ή πολιτιστικού τους σκοπού, εφόσον η παραχώρηση αυτή γίνεται από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

δ) Σε Ν.Π.Δ.Δ. που δεν εντάσσονται στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης και ιδιοχρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση μορφωτικού, εκπαιδευτικού, πολιτιστικού, αθλητικού, θρησκευτικού, φιланθρωπικού και κοινωφελούς σκοπού ή παραχωρούνται δωρεάν στο Ελληνικό Δημόσιο.

ε) Σε Ν.Π.Ι.Δ. μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που δεν εντάσσονται στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, και ιδιοχρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση μορφωτικού, εκπαιδευτικού, πολιτιστικού, αθλητικού, θρησκευτικού, φιλανθρωπικού και κοινωφελούς σκοπού ή παραχωρούνται δωρεάν στο Ελληνικό Δημόσιο.

στ): στα) Σε νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες των γνωστών θρησκειών και δογμάτων κατά την παρ. 2 του άρθρου 13 του Συντάγματος και ιδιοχρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση του λατρευτικού, θρησκευτικού και κοινωφελούς έργου τους.

στβ) Στις υποκείμενες στο ειδικό συνταγματικό καθεστώς Ιερές Μονές του Αγίου Όρους, κείμενα εντός ή εκτός αυτού, καθώς και στην Ιερά Μονή του Θεοβαδίστου Όρους Σινά.

ζ) Στα νομικά πρόσωπα που υπάγονται στο ειδικό καθεστώς διοίκησης και διαχείρισης του ν. 3647/2008 (Α΄ 37) και ιδιοχρησιμοποιούνται.

η) Σε εταιρείες ειδικού σκοπού, σύμφωνα με την περ. ζ' της παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. 3986/2011 (Α' 152), εφόσον το σύνολο των ονομαστικών μετοχών τους ανήκουν στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ.), με την επιφύλαξη της παρ. 7 του άρθρου 9.

θ) Σε φυσικά πρόσωπα, φορολογικούς κατοίκους Ελλάδας, των οποίων η κύρια κατοικία, όπως προκύπτει από τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του προηγούμενου φορολογικού έτους βρίσκεται σε μικρά ακριτικά νησιά με πληθυσμό κάτω των χιλίων διακοσίων (1.200) κατοίκων, βάσει των ως άνω δηλώσεων, των Περιφερειακών Ενοτήτων Ικαρίας, Λήμνου, Σάμου, Χίου, Καλύμνου, Καρπάθου, Ρόδου και Κω, καθώς και στον Δήμο Γαύδου της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων και στον Δήμο Κεντρικής Κέρκυρας και Διαποντίων Νήσων της Περιφερειακής Ενότητας Κέρκυρας. Η απαλλαγή αφορά αποκλειστικά στα δικαιώματα επί των ακινήτων του προηγούμενου εδαφίου που βρίσκονται στα νησιά αυτά.

ι) Σε εγγεγραμμένες Οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών (Ο.Κοι.Π.) για τα ακίνητα που ιδιοχρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση των σκοπών τους.

ια) Από το έτος 2027, σε φυσικά πρόσωπα, φορολογικούς κατοίκους Ελλάδας, των οποίων η κύρια κατοικία βρίσκεται σε οικισμούς με πληθυσμό έως χίλιους πεντακόσιους (1.500) κατοίκους, σύμφωνα με την εκάστοτε πλέον πρόσφατη απογραφή πληθυσμού, εξαιρουμένων των οικισμών της Περιφέρειας Αττικής, πλην της Περιφερειακής Ενότητας Νήσων. Ειδικά για την Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας, την Περιφερειακή Ενότητα Έβρου και τους Δήμους της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και της Περιφέρειας Ηπείρου που εφάπτονται με τα σύνορα της χώρας, το όριο της παρούσας περίπτωσης ορίζεται σε χίλιους επτακόσιους (1.700) κατοίκους. Η κύρια κατοικία προκύπτει από το Μητρώο Ιδιοκτησίας και Διαχείρισης Ακινήτων (Μ.Ι.Δ.Α.) του άρθρου 15B του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 5104/2024, Α' 58). Η απαλλαγή αφορά αποκλειστικά στα δικαιώματα επί της κύριας κατοικίας των προσώπων της παρούσας περίπτωσης που βρίσκονται στους οικισμούς αυτούς και εφόσον η συνολική αξία του εκατό τοις εκατό (100%) της πλήρους κυριότητας της κατοικίας που υπολογίζεται για τους σκοπούς της επιβολής του φόρου, δεν υπερβαίνει τις τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) ευρώ.

2. Απαλλάσσονται από τον φόρο και τα δικαιώματα στα ακίνητα για τα οποία:

α) Υφίσταται απαγόρευση οποιασδήποτε χρήσης, σύμφωνα με τον ισχύοντα πολεοδομικό σχεδιασμό, ιδίως ρυμοτομικό βάρος, ρυμοτομική απαλλοτρίωση, δέσμευση ακινήτου για

κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό ή για λόγους προστασίας μνημείων και αρχαιοτήτων, ιδίως αρχαιολογική δέσμευση για ανασκαφές, κήρυξη αρχαιολογικού χώρου, καθώς και για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος που έχει επιβληθεί από φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, αποκλειστικά κατά το μέρος για το οποίο υφίσταται η ως άνω απαγόρευση. Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, ο φόρος μειώνεται κατά τριάντα τοις εκατό (30%). Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εντός σχεδίου πόλης ή οικισμού, ο φόρος μειώνεται κατά εξήντα τοις εκατό (60%). Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) μπορεί να εξειδικεύονται οι περιπτώσεις που υπάγονται στα προηγούμενα εδάφια.

β) Έχει διαταχθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση η αποδέσμευση από απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και δεν έχει εκδοθεί σχετική πράξη της Διοίκησης για την ως άνω αποδέσμευση.

γ) Έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση ή οριστική διοικητική πράξη αποζημίωσης για απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και δεν έχει καταβληθεί η αποζημίωση μετά από ένα (1) έτος από το έτος έκδοσης της παραπάνω απόφασης. Οι παραπάνω απαλλαγές ή μειώσεις από τον φόρο λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της πλήρους αποζημίωσης σχετικά με τα δικαιώματα της παρ. 2 του άρθρου 8.

3. Κάθε άλλη διάταξη, γενική ή ειδική, που αφορά απαλλαγές από φόρους ή τέλη και έχει θεσπιστεί μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2013, δεν εφαρμόζεται για τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακίνητης Περιουσίας, με εξαίρεση τις συμβάσεις παραχώρησης του Ελληνικού Δημοσίου που έχουν κυρωθεί με νόμο μέχρι τη 12η Δεκεμβρίου 2013, εφόσον σε αυτές είχε προβλεφθεί η πλήρης απαλλαγή από φόρους ακίνητης περιουσίας.

4. Σε περιοχές, οι οποίες από την 1η Ιουλίου 2023 και εφεξής, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας, έχουν κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας λόγω σεισμού, πυρκαγιάς ή πλημμύρας, απαλλάσσονται από τον φόρο του έτους εντός του οποίου επήλθε η καταστροφή και των δύο (2) επόμενων ετών, ως εξής:

α) Τα κτήρια, μετά του αναλογούντος οικοπέδου, που έχουν αποδεδειγμένα καταστεί 1 επικινδύνως ετοιμόρροπα ή έχουν ολοσχερώς καταστραφεί ή υποστεί ζημιές, οι οποίες τα καθιστούν προσωρινά ακατάλληλα για χρήση, εφόσον οι ιδιοκτήτες τους είναι κάτοχοι Πρωτοκόλλου Αυτοψίας Επικινδύνως Ετοιμόρροπου Κτηρίου ή Δελτίου Επανελέγχου ή Έκθεσης Αυτοψίας της Γενικής Γραμματείας Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, σύμφωνα με

τα οποία το κτίριο έχει χαρακτηριστεί επικίνδυνο ή προσωρινά ακατάλληλο για χρήση και εφόσον αυτά εκδίδονται έως και ένα (1) έτος μετά τη συντέλεση της φυσικής καταστροφής, αν κατά τον κρίσιμο χρόνο η κυριότητα ή τα λοιπά εμπράγματα δικαιώματα στο ακίνητο ανήκουν στον υπόχρεο σε φόρο για τα έτη αυτά. β) Τα αγροτεμάχια και τα κτίσματα επί αυτών που βρίσκονται σε περιοχές που επλήγησαν, εφόσον οι ιδιοκτήτες είναι κάτοχοι βεβαίωσης καταστροφής από τα κατά τόπους αρμόδια Τμήματα Αγροτικής Ανάπτυξης και Ελέγχων (Τ.Α.Ε.Ε.) των Αποκεντρωμένων Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Αποκεντρωμένων Δομών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που εκδίδεται έως και έξι (6) μήνες μετά τη συντέλεση της φυσικής καταστροφής, αν κατά τον κρίσιμο χρόνο η κυριότητα ή τα λοιπά εμπράγματα δικαιώματα στο ακίνητο ανήκουν στον υπόχρεο σε φόρο για τα έτη αυτά. Τα Τ.Α.Ε.Ε. εκδίδουν την ως άνω βεβαίωση, αφού λάβουν τα οικεία στοιχεία των αγροτεμαχίων που έχουν εκτιμηθεί ως κατεστραμμένα από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων. Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας του πρώτου εδαφίου κοινοποιείται στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.). Για τη χορήγηση της απαλλαγής υποβάλλεται από τον δικαιούχο αίτηση για το έτος εντός του οποίου επήλθε η καταστροφή στη Φορολογική Διοίκηση, η οποία ισχύει και για τα δύο (2) επόμενα έτη. Η αίτηση δύναται να υποβάλλεται και μέσω της ψηφιακής πλατφόρμας «arogí.gov.gr». Εφόσον, μετά τη χορήγηση της απαλλαγής, διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησής της, ο φόρος προσδιορίζεται και καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου από την πράξη προσδιορισμού μήνα, εντόκως, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 5104/2024, Α' 58). Σε περίπτωση παράτασης της κήρυξης σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας, η απαλλαγή από τον φόρο ισχύει, σύμφωνα με τις ως άνω προϋποθέσεις, και για το έτος εντός του οποίου λήγει η παράταση. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται η υποβολή νέας αίτησης από τον δικαιούχο.

4Α. Ειδικά για τα έτη 2025, 2026 και 2027 απαλλάσσονται από τον φόρο τα ακίνητα που ευρίσκονται σε περιοχές της Περιφέρειας Αττικής, τις οποίες έπληξαν οι πυρκαγιές της 23ης και 24ης Ιουλίου 2018, εφόσον οι ιδιοκτήτες τους είναι κάτοχοι Δελτίου Επανελέγχου ή Έκθεσης Αυτοψίας ή Πρωτοκόλλου Αυτοψίας Επικινδύνως Ετοιμόρροπου Κτηρίου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, που έχουν εκδοθεί έως και την 31η.12.2020 και κατά τον κρίσιμο χρόνο η κυριότητα ή τα λοιπά εμπράγματα δικαιώματα στο ακίνητο ανήκαν στον υπόχρεο σε φόρο για τα έτη αυτά. Για τα έτη 2025, 2026 και 2027 απαλλάσσονται από τον φόρο τα δικαιώματα επί του συνόλου της ακίνητης περιουσίας των θανόντων εξαιτίας των πυρκαγιών του προηγούμενου εδαφίου.

5. Για κατοικίες φυσικών προσώπων που ασφαλίζονται για σεισμό, πυρκαγιά και πλημμύρα σε ασφαλιστική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο Μητρώο Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων που τηρείται στη Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος, ο φόρος μειώνεται κατά είκοσι τοις εκατό (20%), εάν η φορολογητέα αξία τους, για σκοπούς επιβολής του φόρου δεν υπερβαίνει τις πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ, και κατά δέκα τοις εκατό (10%), εάν υπερβαίνει τις πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ, εφόσον η ασφάλιση καλύπτει το σύνολο της αξίας του ακινήτου. Ως αξία του ακινήτου, για τις ανάγκες εφαρμογής του πρώτου εδαφίου, λαμβάνεται η αξία ανακατασκευής του κτίσματος ή των κτισμάτων, μη υπολογιζόμενης της αξίας του οικοπέδου, η οποία δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων 2 (1.000) ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο. Η ασφάλιση σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια πρέπει να αφορά το προηγούμενο έτος, με διάρκεια τουλάχιστον τριών (3) μηνών. Αν η διάρκεια της ασφάλισης είναι μικρότερη του ενός (1) έτους, η μείωση του φόρου προσαρμόζεται αναλογικά. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., καθορίζεται το κόστος της αξίας ανακατασκευής του ακινήτου, μπορεί να αναπροσαρμόζεται το ποσό του δεύτερου εδαφίου, καθώς και να ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

6. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζονται τα δικαιολογητικά και η διαδικασία χορήγησης των απαλλαγών που ορίζονται στο παρόν άρθρο.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της Ενότητας Α του αρ. 11 του ν. 5219/2025:

Υπολογισμός του κύριου φόρου για τα κτίσματα

1. Ο κύριος φόρος που αναλογεί στα δικαιώματα επί των κτισμάτων υπολογίζεται με βάση τη γεωγραφική θέση, την επιφάνεια, τη χρήση, την παλαιότητα, τον όροφο και τον αριθμό προσώπων του κτίσματος. Ειδικότερα:

α) Η γεωγραφική θέση του κτίσματος προσδιορίζει την τιμή ζώνης, στην οποία υπάγεται αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 4 και τις αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του. Ανάλογα με την τιμή ζώνης που ισχύει την 1η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, γίνεται κατάταξη του κτίσματος σε αντίστοιχη φορολογική ζώνη (Φ.Ζ.).

β) Η επιφάνεια υπολογίζεται σε τετραγωνικά μέτρα.

γ) Προκειμένου για ειδικά κτήρια, η επιφάνεια απομειώνεται με την εφαρμογή Συντελεστή Απομείωσης Επιφανείας (Σ.Α.Ε.). Ως ειδικά κτήρια για την εφαρμογή του παρόντος Μέρους νοούνται τα κτίσματα των περ. δ', ε', στ', ζ', η' και θ' της παρ. 1 του άρθρου 2 της υπό στοιχεία 1129485/479/ [Γ0013ΠΟΛ. 1310/3.12.1996](#) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών «Προσδιορισμός κατ' άρθρο 41α του Ν. 1249/1982 με αντικειμενικά κριτήρια, αξίας κτισμάτων ακινήτων, τα οποία βρίσκονται σε περιοχές όπου δεν ισχύει το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού» (Β' 1152), με τις προϋποθέσεις που ορίζονται σε αυτή.

δ) Η χρήση των χώρων του κτίσματος διακρίνεται σε κύρια και βοηθητική. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ορίζονται η διάκριση των χώρων σε κύρια και βοηθητική σχετικά με την επιβολή του φόρου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου.

ε) Η παλαιότητα του κτίσματος προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του έτους φορολογίας και του έτους έκδοσης της νεότερης οικοδομικής άδειας. Αν δεν υπάρχει οικοδομική άδεια, ως έτος έκδοσής της λαμβάνεται το έτος κατασκευής το οποίο προκύπτει από δημόσιο έγγραφο. Αν το έτος κατασκευής δεν προκύπτει από δημόσιο έγγραφο ή από τη δήλωση στοιχείων ακινήτων, ως έτος έκδοσης της άδειας λαμβάνεται το έτος κατά το οποίο δηλώθηκε το κτίσμα με την υποβολή προς τη Φορολογική Διοίκηση της δήλωσης στοιχείων ακινήτων.[...]

Για τα κτήρια που ανεγέρθηκαν προ του 1930 εφαρμόζεται συντελεστής παλαιότητας μηδέν κόμμα οκτώ (0,8), ενώ για τα κτήρια με παλαιότητα άνω των εκατό (100) ετών εφαρμόζεται συντελεστής παλαιότητας μηδέν κόμμα εξήντα (0,60).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της Ενότητας Β του αρ. 11 του ν. 5219/2025: Υπολογισμός κύριου φόρου για οικόπεδα και γήπεδα

Ο κύριος φόρος που αναλογεί στα δικαιώματα επί των γηπέδων εντός σχεδίου πόλης ή οικισμού (οικόπεδα) ή των γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού (γήπεδα) υπολογίζεται σύμφωνα με τις επόμενες παραγράφους.

Επειδή σύμφωνα με την Ενότητα Γ του αρ. 11 του ν. 5219/2025: Υπολογισμός φόρου επί της συνολικής αξίας ανά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου

1. Για δικαιώματα επί ακινήτων υπολογίζεται φόρος επί της συνολικής αξίας ανά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου, όπως αυτό αποτυπώνεται στη δήλωση στοιχείων ακινήτων του άρθρου 2, σύμφωνα με την κατωτέρω κλίμακα:

2. Ο φόρος της παρούσας Ενότητας υπολογίζεται στη συνολική αξία του εκατό τοις εκατό (100%) της πλήρους κυριότητας του ακινήτου, όπως το δικαίωμα αυτό αναγράφεται στη δήλωση στοιχείων ακινήτων, απομειώνεται με βάση τον συντελεστή συνιδιοκτησίας της παρ. 9 του άρθρου 6, εφόσον υφίσταται συνιδιοκτησία στην πλήρη ή ψιλή κυριότητα, και επιμερίζεται σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 9. Η αξία του προηγούμενου εδαφίου υπολογίζεται σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 της Ενότητας Ε. [...]

3. Η παρούσα Ενότητα εφαρμόζεται, εφόσον η συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας του υποκειμένου στον φόρο, όπως αυτή υπολογίζεται βάσει της Ενότητας Ε, υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.[...]

5. Η παρούσα Ενότητα δεν εφαρμόζεται:

α) για δικαιώματα επί γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού,

β) για δικαιώματα επί των κτηρίων που βρίσκονται σε γήπεδα ή οικοπέδα και τα κτήρια αυτά είναι προγενέστερα των εκάστοτε τελευταίων εκατό (100) ετών και έχουν χαρακτηριστεί ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία ή ως έργα τέχνης, καθώς και για τα αναλογούντα σε αυτά ποσοστά επί των γηπέδων ή οικοπέδων στα οποία βρίσκονται, και

γ) για δικαιώματα επί ιστορικών διατηρητέων μνημείων ή έργων τέχνης, του Κώδικα νομοθεσίας για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς (ν. 4858/2021, Α' 220) τα οποία δεν εμπίπτουν στην περ. β' , καθώς και για δικαιώματα επί κτηρίων, τα οποία έχουν χαρακτηριστεί μέχρι την 31.12.2021 ως διατηρητέα, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 1577/1985 (Α' 210), εφόσον τα ως άνω μνημεία, έργα τέχνης ή διατηρητέα κτήρια είναι προγενέστερα της 1ης Ιανουαρίου 1940, και για τα αναλογούντα σε αυτά ποσοστά επί των γηπέδων ή οικοπέδων στα οποία βρίσκονται.

Επειδή, σύμφωνα με την Ενότητα Δ του ως άνω άρθρου : Συνολικός υπολογισμός κυρίου φόρου:

1. Ο κύριος φόρος των φυσικών προσώπων ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου κτισμάτων της Ενότητας Α, του κύριου φόρου οικοπέδων και γηπέδων της Ενότητας Β και του φόρου επί της συνολικής αξίας ανά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου της Ενότητας Γ.

Επειδή σύμφωνα με το αρ. 13§3 του ν. 5219/2025: 3. Στον φόρο φυσικών προσώπων που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 11, χορηγείται μείωση ανάλογα με τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας, η οποία υπόκειται σε φόρο κατά το άρθρο αυτό, όπως αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με την παρ. 3 της Ενότητας Ε' του ίδιου άρθρου ως εξής:

α) για αξία ακίνητης περιουσίας έως και εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%),

β) για αξία ακίνητης περιουσίας έως και εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ, κατά ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%),

γ) για αξία ακίνητης περιουσίας έως και διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ, κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%),

δ) για αξία ακίνητης περιουσίας έως και τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ, κατά ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%) και

ε) για αξία ακίνητης περιουσίας έως και τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) ευρώ, κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%). Στη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου δεν συνυπολογίζεται η αξία των δικαιωμάτων επί των γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού.

Επειδή, σύμφωνα με το αρ. 14 του ν. 5219/2025: 1. Ο φόρος προσδιορίζεται με πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου που εκδίδεται από τη Φορολογική Διοίκηση, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 5104/2024, Α' 58).

2. Για τον προσδιορισμό του φόρου λαμβάνονται υπόψη οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων του άρθρου 2. Τα στοιχεία που προκύπτουν από τις δηλώσεις αυτές αποτελούν τη «Δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α.», η οποία συντίθεται ψηφιακά από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.). Ακίνητα που έχουν ουσιώδεις ελλείψεις στην περιγραφή, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατός ο υπολογισμός του φόρου, θεωρούνται ως μη δηλωθέντα.

3. α) Για τον προσδιορισμό του φόρου κάθε επόμενου έτους λαμβάνεται η δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. με τα στοιχεία των ακινήτων του προηγούμενου έτους με τις μεταβολές που επήλθαν[...]

4. Με απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. καθορίζονται η ψηφιακή σύνθεση των δηλώσεων ΕΝ.Φ.Ι.Α., η διαδικασία και ο τρόπος αποκατάστασης λαθών και ελλείψεων σε στοιχεία ακινήτων, των σχετικών δηλώσεων, η επαλήθευση της ορθότητας και της πληρότητάς τους, τα έντυπα με τα οποία πραγματοποιούνται διορθώσεις, τα οποία επέχουν θέση τροποποιητικής δήλωσης, τα υποδείγματα χορήγησης απαλλαγών, ο τρόπος υποβολής τους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία διαδικασία.

5. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των άρθρων 11 και 12.

Επειδή, οι απαλλαγές από τον κύριο φόρο ΕΝΦΙΑ προβλέπονται περιοριστικά στο αρ. 10 του ν. 5219/2025, συνεπώς αν ήθελε ο νομοθέτης να συμπεριλάβει στην απαλλαγή από τον φόρο ΕΝΦΙΑ τα διατηρητέα προ του 1940 κτίρια θα το έκανε με ρητή πρόβλεψη στο εν λόγω άρθρο 10 του ν. 5219/2025. Εξάλλου τέτοια πρόβλεψη δεν υπήρχε ούτε και στον προγενέστερο, ιδρυτικό νόμο του ΕΝΦΙΑ, ήτοι τον ν. 4223/2013.

Επειδή, τα διατηρητέα κτίρια δεν εξαιρούνται από την επιβολή του φόρου ΕΝΦΙΑ, που επιβάλλεται στην ακίνητη περιουσία σύμφωνα με το αρ. 8 του ν. 5219/2025. Ο δε κύριος φόρος που αναλογεί υπολογίστηκε με βάση τις διατάξεις της Ενότητας Α , Β και Δ του αρ. 11 του ίδιου νόμου.

Επειδή, οι διατάξεις του αρ. 11 της Ενότητας Γ του ν. 5219/2025, τις οποίες επικαλείται ο προσφεύγων δεν αναφέρονται στον υπολογισμό του κύριου φόρου ΕΝΦΙΑ, ούτε στην απαλλαγή απ' αυτόν, αλλά στον υπολογισμό του φόρου επί της συνολικής αξίας ανά εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου όταν η συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας, όπως αυτή υπολογίζεται βάσει της Ενότητας Ε, υπερβαίνει τις 300.000,00€, εξαιρουμένων των χαρακτηρισμένων ως διατηρητέων.

Επειδή στον προσφεύγοντα ούτως ή άλλως δεν καταλογίστηκε φόρος επί της συνολικής αξίας ανά εμπράγματο δικαίωμα, καθότι η συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας του δεν υπερβαίνει τις 300.000,00€.

Επειδή, η με αρ. ειδοποίησης/2026 πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ έτους 2026 εκδόθηκε βάσει της αντίστοιχης με αρ. /2026 δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9) που αποτελεί τη δήλωση ΕΝΦΙΑ έτους 2026, η οποία συντάχθηκε μηχανογραφικά από την ΑΑΔΕ

και χρησιμοποιείται ως βάση για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ. Η εκκαθάριση της δήλωσης έγινε αυτόματα από το σύστημα *taxis*, σύμφωνα με τους κωδικούς που έχουν συμπληρωθεί από τον προσφεύγοντα και το προαναφερθέν νομικό πλαίσιο. Εν προκειμένω κατά την εκκαθάριση της δήλωσης λήφθηκαν υπόψη, τόσο οι ειδικές συνθήκες (διατηρητέο κτίριο) για το εν λόγω ακίνητο όσο και η ειδική κατηγορία του εν λόγω ακινήτου (ιστορικό διατηρητέο μνημείο).

Επειδή, ο φορολογικός νομοθέτης καθιέρωσε ένα σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού των επιβαλλομένων φόρων και προστίμων, δομημένο κατά τρόπο γενικό και απρόσωπο, ανταποκρινόμενο στα δεδομένα της κοινής πείρας και διαπνεόμενο από τις επιταγές της αρχής της αναλογικότητας μεταξύ της καταλογιζόμενης παραβάσεως και της επιβαλλομένης κυρώσεως, όσον και εκείνης της επιείκειας της διοικητικής δράσεως, σε συνάρτηση πάντοτε με τη συνταγματικώς επιτασσόμενη αποστολή του φορολογικού νομοθέτου για την πάταξη της φοροδιαφυγής. Η επιβολή των κυρώσεων υπό τις νόμιμες προϋποθέσεις, αποβλέπουν στον προαναφερόμενο σκοπό της περιστολής της φοροδιαφυγής, δεν αντίκειται σε καμία συνταγματική διάταξη και δεν παραβιάζει τις αρχές της ισότητας, της αναλογικότητας και παροχής εννόμου προστασίας. Ο φορολογικός νομοθέτης μπορεί να θεσπίζει κατά τρόπο γενικό και απρόσωπο αντικειμενικά συστήματα επιβολής κυρίων φόρων (κατ' ακολουθίαν δε και προσθέτου φόρου, προσαυξήσεων, προστίμων κλπ) προς σύλληψη της αποκρυβόμενης φορολογητέας ύλης, χωρίς να θεωρείται ότι παραβιάζονται οι διατάξεις του Συντάγματος ή του Κοινοτικού δικαίου (βλ. ΣτΕ 1402, 2938/2005, πρβλ. απόφ. ΔΕΚ της 12-7-2001, υπόθ. C-262/1999, Λουλουδάκης κατά Ελληνικού Δημοσίου ΣτΕ 2779/1994, ΣτΕ 460/1995).

Επιπλέον, η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης επιβάλλει πράγματι στα διοικητικά όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές, τούτο, ωστόσο, δε σημαίνει ότι η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης μπορεί να εξελιχθεί σε τροχοπέδη για την εφαρμογή της νομιμότητας εκ μέρους των οργάνων της Διοίκησης. Η τελευταία δε, επιτάσσει την έκδοση καταλογιστικών πράξεων ή πράξεων επιβολής προστίμων σε βάρος του φορολογουμένου, όταν από τον γενόμενο σε βάρος του έλεγχο διαγνώσθηκαν αντικειμενικά στοιχεία που στοιχειοθετούν το πραγματικό ορισμένης φορολογικής παράβασης ή τη μη απαλλαγή του από φόρο με βάση συγκεκριμένες διατάξεις νόμων.

Επειδή, δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη, διότι με την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης η διοίκηση εφάρμοσε καλόπιστα το πνεύμα και το γράμμα του νόμου, χωρίς να εκμεταλλευτεί μία κατάσταση στην οποία ο

διοικούμενος είχε περιέλθει λόγω πλάνης, απάτης ή απειλής και χωρίς να αίρει εκ των υστέρων, αιφνιδίως ή χωρίς προειδοποίηση, κίνητρα που προέβλεψε οποιοσδήποτε νόμος.

Επειδή, η αρχή της χρηστής διοίκησης συνδέεται στενά με την αρχή της βεβαιότητας του φόρου και ειδικότερα με τον σκοπό που επιδιώκει η τελευταία, ήτοι τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογούμενου και της φορολογικής αρχής. Όμως, η αυστηρή εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας του φόρου, επιβάλλει τη βεβαίωση, ακόμη και αναδρομικά των φορολογικών υποχρεώσεων του πολίτη, εφόσον βέβαια το δικαίωμα του Δημοσίου προς επιβολή του φόρου δεν έχει παραγραφεί. Ειδικότερα, ενόψει της δέσμιας αρμοδιότητας της φορολογικής διοίκησης σε σχέση με την εκτέλεση των φορολογικών νόμων, η φορολογούσα αρχή οφείλει να εφαρμόζει τους ισχύοντες φορολογικούς νόμους και συνεπώς εφόσον ο φορολογικός νόμος σύμφωνα με νεότερη ερμηνεία επιβάλλει ορισμένη υποχρέωση στο άτομο, υποχρεούται να προβεί στην έκδοση σχετικής καταλογιστικής πράξης.

Επειδή, η διοίκηση κατά την έκδοση των διοικητικών πράξεων, δεσμεύεται από το εκάστοτε ισχύον δίκαιο, ενώ κρίσιμο νομικό καθεστώς των διοικητικών πράξεων είναι το ισχύον κατά το χρόνο έκδοσής τους, όπως δέχεται το ΣτΕ. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι εφαρμοζόμενες φορολογικές διατάξεις επιβάλλουν δέσμια αρμοδιότητα της διοίκησης, οι δε προϋποθέσεις επιβολής των προσβαλλόμενων μέτρων καθορίζονται κατά τρόπο γενικό, αλλά σαφή, συγκεκριμένο και αντικειμενικό από τον ίδιο τον νόμο, έτσι ώστε το αρμόδιο διοικητικό όργανο, κατά την έκδοση των ατομικών διοικητικών πράξεων να περιορίζεται στην απλή διαπίστωση των προϋποθέσεων αυτών, όπως συνέβη στην προκειμένη περίπτωση και όχι στη δυνατότητα παραβίασης των τυπικών αυτών και στην εφαρμογή τους κατά διακριτική ευχέρεια.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα και παραθέτοντας τις ισχύουσες διατάξεις του νόμου, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτοκόλλου/15-03-2026 ενδικοφανούς προσφυγής του ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση:

Με την υπ' αριθμ. ειδοποίησης/15-03-2026 πράξης διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ έτους 2026:

ΕΝΦΙΑ έτους 2026	Βάσει απόφασης ΔΕΔ
	1.426,72€

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α7
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α.α

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΣΙΑΣΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Σ η μ ε ί ω σ η :

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.